

Sygn. akt IV K 977/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Tomasz Handorf

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 30 marca 2017 roku sprawy

F. Ł., s. T. i D. z domu C. , urodzonego dnia (...) w S. , PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 października 2016 roku w S. przy ul. (...) I dokonał uszkodzenia autobusu marki M. o numerze rejestracyjnym (...) wybicie szyby bocznej pojazdu strzelając z procy kulkami szklanymi powodując straty wartości 2400 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w S.

to jest o czyn z art. 288 § 1 kk

orzeka

I uznaje oskarżonego **F. Ł.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art.288§1kk przy zastosowaniu art.37akk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art.46§1kk orzeka od **F. Ł.** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. w S. kwoty 2400 (dwóch tysięcy czterystu) złotych w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;

III na podstawie art.63§1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary zalicza zatrzymanie od dnia 31października 2016 roku godz.6:00 do dnia 31 października 2016 roku godz. 14:00 jako równoważne 4 (czterem) dniom ograniczenia wolności;

IV na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w tym kwotę 120 złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 977/16

UZASADNIENIE

W dniu 31 października 2016 roku we wczesnych godzinach porannych, około godz. 5:40 przy ul.(...) w S. **F. Ł.** w obecności 16 letniego kolegi strzelał szklanymi kulkami z procy, celując w znajdujący się naprzeciw cmentarza budynek galerii handlowej. Gdy na jezdni pojawił się autobus, **F. Ł.** wycelował z procy szklaną kulką w pojazd **M.** o numerze rejestracyjnym (...) wystrzelił, trafił i zbił szybę. Gdy zorientował się, że udało mu się zbić szybę, schował procę i kulki.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.22

zeznania A. P. k.27v

zeznania W. O. (1) k.30v

protokół oględzin k.11-13

Straty, jakie poniósł właściciel autobusu - (...) Sp. z o.o. w S., wyniosły 2400 złotych.

Dowód: zeznania J. D. k.8

zeznania W. M. k.14v

Oskarżony F. Ł. urodził się (...) w S., gdzie nadal mieszka. Ma wykształcenie zawodowe, jest elektromechanikiem. Jest bezrobotny. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie ma majątku. Nie leczył się psychiatrycznie. Nie był karany. Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2016 roku umorzono wobec niego postępowanie o czyn z art.288§1kk na rok próby, z obowiązkiem naprawienia szkody.

- dane personalne k.21-21v

- dane osobopoznawcze k.23

- karta karna k.36

- wyrok k.42

Sąd zważył co następuje:

Oskarżony F. Ł. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w godzinach porannych przy Cmentarzu Centralnym bawił się strzelając z procy do różnych celów. Celował w murek, lecz zobaczył, że zatrzymał się autobus, w którym jest wybita szyba. Schował więc procę – kolega miał pistolet na kulki, ale o małym zasięgu, zatem strzelali z procy. Wyjaśnił, że poprzedniego dnia też strzelał z procy, nie wie jednak, czy przypadkowo nie uszkodził jakiegoś pojazdu. (k.22)

Oskarżony uzgodnił z Prokuratorem karę, o której wymierzenie Prokurator wystąpił.

Sąd zaakceptował wniosek, gdyż okoliczności czynu nie budzą wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia tego czynu, a na fakt jego popełnienia i okoliczności wskazują zeznania A. P., a przede wszystkim W. O. (1). Zeznania te Sąd zważywszy na przyznanie się, jak i okoliczności towarzyszące popełnieniu czynu, uznał za w pełni wiarygodne. Ponadto na potwierdzenie rodzaju szkody i wysokości strat, Sąd wykorzystał protokół oględzin i zeznania J. D. oraz W. M., które Sąd uznał za wiarygodne, są one bowiem zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Ponadto Sąd wykorzystał dokumenty dotyczące danych osobopoznawczych, karty karnej i wyroku, których treść i forma nie były kwestionowane.

Dowody te zdaniem Sądu jednoznacznie potwierdzają, że oskarżony jest sprawcą wybitcia szyby. Wysokość strat, jakie spowodował, przekracza i to znacznie wartość przyjmowaną dla wykroczeń. Również kwestia winy nie budzi wątpliwości. Wprawdzie oskarżony twierdzi, że nie celował w autobus, a w murek, jednak z zeznań W. O. jednoznacznie wynika, że celował w budynek, a gdy pojawił się autobus – celował w autobus. Biorąc pod uwagę, że strzelał szklaną kulką, więc przedmiotem bardzo twardym, któremu nadal szybkość i siłę przy użyciu procy – nie ulega wątpliwości, że jego celem było uszkodzenie pojazdu, w który celował. To, że był zdziwiony, że trafił, nie świadczy o tym, że nie miał zamiaru trafić, lecz jedynie o tym, że nie dowierzał swoim umiejętnościom. O tym, że celował w pojazd, świadczy także szybka orientacja, z jakich przyczyn autobus zatrzymał się oraz schowanie procy. Celując w pojazd, chciał więc uszkodzić ten pojazd, więc działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim.

Niemniej wobec treści wyjaśnień oskarżonego, podkreślenia wymaga, że przy tym rodzaju amunicji i fakcie używania procy, więc przedmiotu, którym celowanie jest trudne, w przypadku kierowania strzału w kierunku drogi, po której

poruszają się pojazdy, za którą stoi budynek, sprawca także przynajmniej godził się, że nie trafi w murek, a uszkodzi pojazd, czy budynek, zatem także działałby umyślnie, w zamiarze ewentualnym. Jednak, jak wskazano wyżej, z zeznań W. O., których nie ma podstaw kwestionować, oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Tym samym, przy braku okoliczności wyłączających winę bądź bezprawność czynu, Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem opisanym w zarzucie wypełnił podmiotowe i przedmiotowe znamiona przestępstwa z art.288§1kk.

Akceptując wniosek, Sąd miał na względzie także to, że zaproponowana kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia oskarżonego. Uwzględni bowiem wysokość szkody – przy czym kwestią szczęścia było, że oskarżony nie doprowadził tym działaniem do wypadku, czy obrażeń ciała – pojazd przecież nie porusza się bez człowieka. Uwzględni także należycie fakt, że czyn został popełniony w okresie warunkowego umorzenia dotyczącego czynu tego samego rodzaju. Wreszcie zaproponowana kara w najpełniejszy sposób spełnia warunek wychowawczy wobec oskarżonego, który jest młodocianym – tym samym kara spełnia wszelkie wymagania określone w art.53§1-3kk. Funkcją taką spełnia również obowiązek naprawienia szkody, także dla uświadomienia oskarżonemu materialnych konsekwencji czynu. Na poczet orzeczonej kary zaliczono zatrzymanie.

Ponieważ oskarżony jest młody i zdolny do pracy, nie ma nikogo na utrzymaniu, Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążania go skotami postępowania, zasądził więc je, ustalając wysokość opłaty na podstawie art.2ust.1pkt2 i ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.